

לזכות הודיה אמונה בת שושנה רחל שתחי' לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

1. והוציא אתה אל מחוץ למחנה (ט,ג) - לא היה א' מהן מוציא פרתו בכבשו שלחבירו אלא סותרו ובונה אותו משלו
2. אל מחוץ למחנה ושחט (שם) - פרת חטאת ששרפה חוץ מגתה...מאי חוץ מגתה אמר ר"ל חוץ ממקום הבדוק לה א"ל רבי יוחנן והלא כל ארץ ישראל בדוקה היא אלא אמר רבי יוחנן כגון ששחטה לפניו מן חומת ירושלים
3. ושחט אתה לפניו (שם) - ב' שחטות שמעתי א' של פרה וא' של פרו א' כשרה בזר וא' פסולה בזר
4. והזה אל נכח פני אהל מועד (שם,ד) - ת"ר שבע הזאות שבפרה שעשאן בין שלא לשמן בין שלא מכוננות אל נכח פני אהל מועד פסולות ושבפנים ושבמצורע שלא לשמן פסולות; שלא מכוננות כשרות והתניא גבי פרה שלא לשמן פסולות שלא מכוננות כשרות אמר רב חסדא לא קשיא הא רבי יהודה הא רבנן
5. והיתה לעדת בני ישראל למשמרת (שם,ט) - לעולם היא ברשות האב עד שתכנס לרשות הבעל לנשואין מסר האב לשלוחי הבעל הרי היא ברשות הבעל הלך האב עם שלוחי הבעל או שהלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל הרי היא ברשות האב מסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל הרי היא ברשות הבעל
6. למי נדה חטאת הוא (שם) - נוטלין לידיים לחולין ולמעשר ולתרומה ולקודש מטבילין ולחטאת אם נטמאו ידיו נטמא גופו
7. את משכן ה' טמא (שם,יג) - טומאה בעזרה מנלו אמר רבי אלעזר כתוב א' אומר את משכן ה' טמא וכתוב א' אומר כי את מקדש ה' טמא אם אינו ענין לטומאה שבחוץ תנהו ענין לטומאה שבפנים
8. זאת התורה אדם כי ימות באהל (שם,יד) - ר"י אומר כל אהל אהל עשוי בידי אדם אינו אהל מ"ט דר"י ליה אהל אהל ממשכן כתיב הלא זאת התורה אדם כי ימות באהל וכתוב התם ויפרש את האהל על המשכן מה להלן בידי אדם אף כאן בידי אדם
9. וכל כלי פתוח (שם,טו) - מצא כלי ולפניו פירות כים ולפניו מעות הרי אלו שלו ומקצתן בכלי ומקצתן ע"ג קרקע ומקצתן בכלי ומקצתן ע"ג קרקע חייב להכריז
10. וכל אשר יגע על פני השדה וגו' (שם,טז) - על פני השדה זה המאחיל על פני המת בחלל זה אבר מן החי ויש לו להעלות ארוכה וכו' או בקבר (שם) - ומצינו על הקברות ולא כבר ציינו מאד תפתר שירד שטף שלגשמים ושטפו
12. שם - קבריה דרב הוה שקלי מיניה עפרא לאישתא בת יומא אתו אמרו ליה לשמואל אמר להו יאות עבדין קרקע עולם הוא וקרקע עולם אינה נאסרת
13. ונתן עליו מים חיים אל כלי (שם,יז) - הקדים עפר למים פסול ור"ש מכשיר מ"ט דר"ש...נאמר כאן עפר ונאמר להלן עפר מה להלן עפר ע"ג מים אף כאן עפר על גבי מים
14. ועל הנגע בעצם (שם,יח) - ג' בית הפרס הן שדה שנאבד בה קבר ושדה שנחרש בה קבר ושדה בוכין
15. והזה הטהר על הטמא (שם,יט) - שרפה אוגן ומחוסר כפורים כשרה יוסף הבבלי אמר אוגן כשרה מחוסר כפורים פסולה מאי לאו בהא קמיפלגי מר סבר מחוסר כפורים דזב קזב דמי וימר סבר לאו קזב דמי
16. שם (ע' זבחים יז) - והזה הטהר מקלל שהוא טמא לימד על טבול יום שפך בפרה) - אין בית דין חייבין עד שישירו בדבר שאין הצדוקין מודין בו אבל בדבר שהצדוקין מודין בו פטורין מ"ט זיל קרי בי רב הוא
17. ביום השלישי (שם) - אין קורין את המגילה ולא מלין ולא טובלין ולא מזיזין וכן שומרת יום כנגד יום לא תטבול עד שתגן החמה
18. ותמת שם מרים (כ"א) - אף מרים בנשיקה מתה אתיא שם שם ממששה ומפני מה לא נאמר בה על פי ה' מפני שגנאי הדבר לאומרו
19. ולא היה מים לעדה (שם,כב) - מה דגים שבים כיון שעולין ליבשה מיד מתים אף בני אדם כיון שפורשין מדברי תורה ומן המצות מיד מתים (2)
20. שם - ג' מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסרו ביד שליח ואלו הן מפתח של גשמים מפתח של חיה ומפתח של תחיית המתים
21. שמעו נא המרים (שם,כג) - לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת לא כאלישע שדחפו לגחזי בב' ידים ולא כיהושע בן פרחיה שדחפו לישו הנוצרי בב' ידים...אמר ר"ש בן אלעזר יצר תינוק ואשה תהא שמאל דוחה וימין מקרבת (2)
22. ותשת העדה ובעירם (שם,כד) - לא הותרו פסי בראות אלא לבאר מים חיים בלבד
23. שם - מילתא אגב אורחיה קמ"ל דלשקי אינש בהמתו והדר לשחוט משום סרסא דמשפא
24. עיר קצה גבולך (שם,כו) - ובעיר הסמוכה לספר אפי' לא באו על עסקי נפשות אלא על עסקי תבן וקש יוצאין עליהן בכלי זיינו ומחללין עליהן את השבת
25. לא יעבר בשדה ובכרם (שם,כז) - ל"ש (דמה שנהנית הוא דמשלמת ולא מה שהזיקה - רש"י) אלא באותה ערוגה אבל מערוגה לערוגה משלמת מה שהזיקה ורבי יוחנן אמר אפי' מערוגה לערוגה ואפי' כל היום פולו עד שתצא ותחזור לדעת
26. וימת אהרן שם (שם,כח) - א' משוח בשמן המשחה וא' המרוגה בבגדים וא' שעבר ממשוחותו - מחזירין את הרוצח
27. וישמע הכנעני מלך ערד (כ"א) - מה שמועה שמע שמע שמת אהרן ונסתלקו ענני כבוד וכסבור ניתנה לו רשות להלחם בישראל
28. וישב ממנו שבי (שם) - ולא הם קונים זה מזה לגופו כולל לא יקנו זה את זה למעשה ידיו אמרת ק"ו גוי ישראל קונה גוי לא כ"ש ואימא ה"מ בכספא אבל בחזקה לא אמר ר"פ עמון ומואב טהרו בסיחון אשכחן גוי גוי גוי ישראל מנלו דכתיב וישב ממנו שבי
29. נחש נחשת (שם,ט) - ו' דברים עשה חזקיה המלך על ג' הודו לו ועל ג' לא הודו לו...כיתת נחש הנחשת והודו לו (1+*1)
30. הוא הבאר (שם,טז) - הרוצה לראות בארה של מרים יעלה לראש הכרמל ויצפה ויראה כמין כברה בים
31. את השירה (שם,יז) - מזוזה שכתבה שתיים כשרה איבעיא להו שתיים ושלש וא' מהו אמר ר"נ בר יצחק כל שכן שעשאה כשירה
32. וממדבר מתנה (שם,יח) - כיון שעושה אדם את עצמו כמדבר שהוא מופקר לכל תורה ניתנה לו במתנה שנאמר וממדבר מתנה
33. וישלח משה (שם,לב) - המביא גט ממדה"י וחלה עושה שליח בב"ד ומשלחו ואומר לפנייהם בפ"נ ובפ"נ; ואין שליח אחרון צריך שיאמר בפ"נ ובפ"נ אלא אומר שליח ב"ד אני
34. וישלח מלאכים (שם,לד) - האומר לאשה הרי את מקודשת לי ע"מ שאדבר עליך לשלטון ואעשה עמך כפועל דבר עליה לשלטון ועשה עמה כפועל מקודשת ואם לאו אינה מקודשת
35. והוא ישב ממלי (שם) - ב' בתים בשני צדי רה"ר זה עושה מעקה לחצי גגו וזה עושה מעקה לחצי גגו זה שלא כנגד זה ומעדיף

פרשת חקת-בלק תשפ"ו – Zichru Simanim Parshas haShavua Quiz

36. לינו פה הלילה (שם, ח) - אלא למאי הלכתא כתביה רחמנא לחג הסוכות לאקושי לחג המצות מה חג המצות טעון לינה אף חג הסוכות טעון לינה
37. שלח שרים רבים ונכבדים מאלה (שם, טו) - מסרבין לקטן ואין מסרבין לגדול
38. מלא ביתו (שם, יח) - הריני נזיר מלא הבית או מלא הקופה בודקין אותו אם אמר א' גדולה נזרתי נזיר ל' יום ואם אמר סתם נזרתי רואין את הקופה פאילו היא מלאה חרדל ונזיר כל ימיו
39. שם - אין נשבעין אלא על דבר שבמדה ושבמשקל כו' אמר אביי ל"ש אלא דא"ל בית סתם אבל א"ל בית זה מלא ידיעא טענתיה א"ל רבא אי הכי אדתני סיפא זה אומר עד הזיז וזה אומר עד החלון חייב ליפלוג וליתני בדידה בד"א בבית מלא אבל בית זה מלא חייב אלא אמר רבא לעולם אינו חייב עד שיטעננו בדבר שבמדה ושבמשקל ושבמנזן ויודה לו בדבר שבמדה ושבמשקל ושבמנזן
40. קום לך אתם (שם) - מה"ת ומן הנביאים ומן הכתובים בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליקין אותו מה"ת דכתיב לא תלך עמם וכתוב קום לך אתם וכו'
41. ויחבש את אהנו (שם, כא) - אהבה מבטלת שורה של גדולה מאברהם דכתיב וישכם אברהם בבקר שגאה מבטלת שורה של גדולה מבועם
42. ויחר אף אלהים (שם, כב) - אילו הוה ידעת דפתחין פינקסד וממשמשין בעובדך מי נדרת א"ל לא ושרייה אמר רבי אבא מאי קראה ואחר נדרים לבקר ואע"ג דפתח רבי ינאי ליה אגן לא פתחין ליה בהא
43. והוא רכב על אהנו (שם) - ולא רוכבין ע"ג בהמה גזרה שמה יצא חוץ לתחום ש"מ תחומין דאורייתא אלא גזרה שמה יחתוף זמורה
44. ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה (שם, כג) - הרואה חבירו תועה בין הכרמים מפסיג ועולה מפסיג ויורד עד שמעלהו לעיר או לדרך וכן הוא שתועה בין הכרמים מפסיג ועולה מפסיג ויורד עד שיעלה לעיר או לדרך
45. ויך את האתון במקל (שם, כז) - השוכר את החמור להוליכו בהר והוליכו בבקעה בבקעה והוליכו בהר אפי' זו י' מילין וזו י' מילין ומתה חייב
46. שם - ע"ז שעובדין אותה במקל שבר מקל בפניה חייב ונאסרת זרק מקל לפניה חייב ואינה נאסרת א"ל רבא לר"נ מאי שנא שבר דהויא ליה כעין זביחה זרק נמי הויא ליה כעין זריקה א"ל בעינין זריקה משתברת וליכא
47. שם - נשתברו רוב צלעותיה ת"ר אלו הן רוב צלעות שש מכאן ושש מכאן או "א מכאן וא"א מכאן אמר זעירי ומחצין כלפי שדרה אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן ובצלעות גדולות שיש בהן מוח
48. אשר רכבת עלי (שם, ל) - היו ב' רוכבין אמר רב יוסף אמר לי ר"י שמעית מיניה דמר שמואל תרתי רכוב ומנהיג חד קני וחד לא קני ולא ידענא הי מינייהו ה"ד...רכוב במקום מנהיג איבעיא ליה מאי רכוב עדיף דהא תפיס בה או דלמא מנהיג עדיף דאזלא מחמתיה
49. שם - מקום שנהגו למכור בהמה דקה לגוים מוכרין מקום שנהגו שלא למכור אין מוכרין...למימרא דאיסורא ליכא מנהגא הוא דאיכא היכא דנהיג איסור נהוג היכא דנהיג היתר נהוג ורמינהי אין מעמידין בהמה בפונדקאות של גוים מפני שחשודין על הרביעה אמר רב מקום שהתירו למכור התירו לייחד מקום שאסרו לייחד אסרו למכור
50. ויקד וישתחו לאפיו (שם, לא) - אסור לאדם שיתן שלום לחבירו בלילה חיישינן שמה שד הוא
51. וישמע בלק כי בא בלעם (שם, לו) - מה טעם משופות כיתיות שאם ישמע אדם דבר שאינו הגון יניח אצבעותיו באזניו
52. והכן לי בזה שבעה פרים ושבועה אילים (כג,א) - השוחט לנכרי שחיתו כשרה ורבי אליעזר פוסל...תנא קמא סבר אי שמעיניה דחשיב אין אי לא לא סתם מחשבת נכרי לע"ז לא אמרינן רבי אליעזר סבר אף על גב דלא שמעיניה דחשיב סתם מחשבת נכרי לע"ז אמרינן
53. שוב אל בלק וכה תדבר (כג,ה) - מניין לאומר דבר לחבירו שהוא בבל יאמר עד שיאמר לו לך אמור שנאמר וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר
54. שם - רשות הגבוה בנסף ורשות ההדיוט בחזקה אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט
55. מה טבו אהליך (כד,ה - ע' רש"י) - והיזק ראיה לאו שמה היזק ת"ש החלונות בין מלמעלה בין מלמטה ובין מכנגדן ד' אמות ותני עלה מלמעלן כדי שלא יציע ויראה מלמטן כדי שלא יעמוד ויראה מכנגדן כדי שלא יאפיל היזקא דבית שאני
56. ויחל העם לזנות (כה,א) - זונה כשמה דברי ר"א ר"ע אומר זונה זו מופקרת וכו'
57. ויקח רמח בידו (שם, ז) - לא יצא האיש לא בסייף ולא בקשת ולא בתריס ולא באלה ולא ברומח
58. וידע דעת עליון (שם, כו) - שהיה יודע לכיין אותה שעה שהקב"ה כועס בה (2)
59. והאתנים מוסדי ארץ (מיכה ו,ב) - מנין שבתשרי נולדו אבות שנאמר ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האיתנים בחג ירח שנולדו בו איתני עולם
60. עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת (שם, ח) - משפט זה הדין ואהבת חסד זו גמילות חסדים והצנע לכת עם אלקיך זו הוצאת המת והכנסת כלה לחופה

1. שקלים יא	13. סוטה טז	25. בבא קמא נח	37. פסחים פו	49. עבודה זרה יד
2. זבחים קיג	14. מועד קטן ה	26. מכות יא	38. נזיר ח	50. מגילה ג
3. יומא מב	15. זבחים יז	27. תענית ט	39. שבועות מג	51. כתובות ה
4. מנחות כז	16. הוריות ד	28. גיטין לח	40. מכות י	52. חולין לח
5. כתובות מח	17. מגילה כ	29. *ברכות י*, פסחים נו	41. סנהדרין קה	53. יומא ד
6. חגיגה יח	18. מועד קטן כח	30. שבת לה	42. נדרים כב	54. קידושין כח
7. שבועות טז	19. ברכות סא, עבודה זרה ג	31. מנחות לא	43. ביצה לו	55. בבא בתרא ב
8. סוכה כא	20. תענית ב	32. נדרים נה	44. בבא קמא פא	56. יבמות סא
9. בבא מציעא כה	21. סוטה מז, סנהדרין קז	33. גיטין כט	45. בבא מציעא עח	57. שבת סג
10. נזיר נג	22. עירובין כא	34. קידושין סג	46. עבודה זרה נא	58. ברכות ז, עבודה זרה ד
11. שקלים ג	23. ביצה מ	35. בבא בתרא ו	47. חולין נב	59. ראש השנה יא
12. סנהדרין מז	24. עירובין מה	36. חגיגה יז	48. בבא מציעא ח	60. סוכה מט